

Zirve Liderleri, Ne Allah'tan Ne de Allah'ın Kullarından Utanıyorlar!

Arap devletlerinin yöneticileri, 18 inci zirvelerini 28 Mart 2006 Salı günü düzenleyip aynı gün dağıldılar. Fakat "alelacele" 29 Mart 2006 Çarşamba gününe uzattılar. Çünkü hepsinin genele açık hitaplarda bulunması için tek bir gün yetmemişti. Zirve kararlarına gelince; 25-26 Mart 2006 Cumartesi-Pazar günü toplanan Dışişleri bakanları, daha önceki zirve kararlarından defalarca kez seçilmiş konuşma metinlerini, bu zirve târihine uygun bazı rötuşlar yaparak ve içerisinde, nüfuz sahibi büyük devletlerin rahatsızlık duydukları hususları da vurgulayacak şekilde liderler için hazırladılar. Zirvelerinde adı geçen başlıca meseleler şunlardı: Filistin, Irak, Suriye ve Lübnan, Sudan'daki Dârfur meselesi. Sonra bunlara utançlarından ötürü Rasul [SallAllahu 'Âleyhi ve Sellem]'e hakâret meselesini de eklediler.

Filistin'e gelince; onun çözümüne şifâ olarak bula bula 2002'de düzenlenen Beyrut Zirvesi'ndeki Arap Girişimi'ni buldular. Yani bu, Filistin'in tamamının tamamında yahudi varlığını tanımaya karşılık Filistin'in bir parçasının parçasında bir devlet hatta devletimsi bir varlığı tanımaktır! Bununla onlar meseleyi, yahudilerin Filistin'i, Mübârek toprakları işgâl etmesi meselesinden 1967'de bir parçasını işgâl etmesi meselesi haline dönüştürdüler ki işte bu, Allah katında, Rasulü nezdinde ve mü'minler nazarında apaçık bir cürümdür! **Suriye-Lübnan sorununa gelince;** katılımcılar bu ikisini çalışma masalarına birlikte yatırmayı reddettiler. Nitekim onlar biliyorlardı ki bu, iki ülke arasında geçen bir iç sorundur ve yek diğerinden ayrı tek bir çözüm bulmak, Amerika'nın et-Tâif Anlaşması'ndan beri Suriye'ye Lübnan'da "vekâlet" vermiş olmasından dolayı mümkün değildir. Kaldı ki o târihten bu yana her iki ülkede de mutlak egemen olan Amerika idi. Şu anda ise her iki ülkede onunla Avrupa [Fransa ile birlikte İngiltere] arasında bir nüfuz çatışması vardır. Amerika ile Avrupa arasında, Suriye ve Lübnan ekseninde aralıksız süregelen bu çatışma henüz sona ermemiştir. Bu nedenle zirve liderlerinin, Lübnan-Suriye sorununu ele almalarına izin verilmemiştir. Tâ ki bu çatışan taraflar arzuladıkları bir çözüm üzere anlaşmaya varıncaya kadar!.. **Sudan'ın Dârfur meselesine gelince;** Afrika Birliği Kuvvetleri'ni, Ekim 2006'dan itibaren yani Eylül 2006'da şimdiki görev süresinin dolmasından sonra, altı ay boyunca mâli finans ile desteklemeyi onayladılar. Zaten Amerika'nın Sudan Hükümeti ile anlaşmaya vardığı husus işte budur. Buna göre Afrika Birliği Kuvvetleri'nin görev süresi, Amerika ile Avrupa [Fransa ile birlikte İngiltere] arasında Birleşmiş Milletler Kuvvetleri konusunda yaşanan çekişmeler bitinceye kadar aylarca uzatılmak istenmektedir. Bu çekişmeler ise Avrupa'nın, Dârfur'un Güney Sudan'dan koparılmasını sağlayacak mızrak başları edinmek amacıyla Dârfur'da kendisine tâbi devletlerin kuvvetleri bulunsun diye baskılarını yoğunlaştırmasından kaynaklanmaktadır ki Amerika, Güney'deki bütün işlerin dizginlerini eline geçirmiştir. Dolayısıyla Amerika, Birleşmiş Milletler Kuvvetleri'nin işini hallederken Sudan Hükümeti de onun sokulmasına muvâfakat edip Afrika Birliği'nin Sudan'daki asıl rolünü sona erdirecektir. Amerika açısından, Afrika Birliği Kuvvetleri'nin desteklenmesi için onaylanmasını istediği müddet konusu halledilmiştir ki burada sorun, bu kuvvetlerin devamlılığına yönelik mâli finanstr. **Irak'a gelince;** alınan kararda geçenler, yapısal olarak kelimeler ile oynamaktan öte geçmiyordu. Muhtaç olanı, ne aç bırakıyor ne de tok tutuyordu! Zîra onlar biliyorlardı ki sorunun kökeni işgâl kuvvetleridir. Bununla birlikte işgâl kuvvetlerini yok etmeye yönelik direnişlerinde Irak halkına yardım kararından uzak bir halde dönüp dolaşıyorlardı. Buna karşılık "Yabancı kuvvetlerin geri çekilişini hızlandırmak için Irak Hükümeti'nin" oluşturulması konusunda Irak halkıyla dayanışma halinde olduklarını belirtmekle yetiniyorlardı! Acaba işgâlin gölgesinde bir Hükümet mi, gerçek bir çıkış ile İşgâl Kuvvetleri'ni çıkarma yetkisine sahip olacakmış?! Rasulullah [SallAllahu 'Âleyhi ve Sellem]'e hakâreti îmaen, dinlere saygısızlığın reddedilmesi konusundaki kararlarında geçenlere gelince; bu, sanki elçilerini protesto mâhiyetinde çekmeye veya resmî özür talep etmeye karar veriyorlarmışçasına, en aşağılıktan daha aşağı bir seviyeye yükselmeyen alçakça bir tavrın tescilidir! Fakat onlar, Rabbi [Subhânehu ve Te'alâ]'dan kendisine gelen Dîni devletten, hayattan ve toplumdan uzaklaştırarak Rasulullah [SallAllahu 'Âleyhi ve Sellem] ile doğrudan kendileri savaştıkları halde bunu nasıl talep edebilirler ki?!

Ey Müslümanlar! Muhakkak ki biz de bu yöneticiler de farkındadır ki onlar hiçbir çözüm üretemezler ve hiçbir karar alamazlar. Zaten onlara da bunun için izin vermezler. Çünkü onlar kararlarında, Sömürgeci Kâfirlerin başkentlerinde yerleşik sırtlanlara bağıdırlar. Veleve ki onlar, karar sahipleri tarafından kendilerine emredilenlerden yüz çevirerek varlıklarının hakikatini insanlara açıklasalar; en azından kendilerine saygı göstermiş olurlardı, böylece kendi kıymetlerini bilmelerine binâen Allah onlara merhamet ederdi, hem de gezerken, yerken, içerken ve uyurken hiçbir sıkıntıya uğramamışlar olsalar bile, insanların alınterlerinden toplayıp kısa vâdede vergilerle, uzun vâdede de kredilerle omuzlarını bükerek biriktirdikleri hazine mallarının hakkını bir nebze olsun vermiş olurlardı.

Ey Müslümanlar! Muhakkak ki bu yöneticilerin vakıasını, zirve toplantılarını, aleyhlerine şahid olacak şekilde apaçık ve gözle görür bir şekilde hissetmektesiniz. Nitekim onlar boğulmakta olan hiçbir meseleye el atmamışlardır. Tam aksine daha da boğmuşlardır. O kadar ki Ümmetin düşmanları, onun hurumâtına ve

mukaddesâtına alenen saldırmışlar, ama yine de bu yöneticiler onlara daha fazla yaklaşmış, daha fazla dost olmuşlardır:

Amerika, Irak'ı ve diğer yerleri işgâl ettiği, orman yabânilerinin bile kaçındığı nice vahşi cürümler işlediği halde, bu yöneticilerin Amerika ile olan ilişkileri en üst seviyeye ulaştı! Yahudi varlığı, nehirden denize kadar Filistin'i ve diğer yerleri işgâl ettiği, Mübârek topraklarda fitne ve fesâd saçtığı halde, bu yöneticilerin onunla olan ilişkileri de en üst seviyeye ulaştı! Ordular, Allah'ın kullarını ve yurtlarını korumak için hazırlandığı halde, bu yöneticiler onları törenler, kutlamalar ve karşılamalar için kullandılar! Güvenlik güçleri de, insanların emniyetini sağlamak için hazırlandığı halde, bu yöneticiler onları insanların sırtlarını coplamak için kullandılar. Yöneticilerin asıl görevi; halkın işlerini yürütmek, maslahatlarını korumak ve onları düşmanlarına karşı savunmak olduğu halde, bu yöneticiler halkı aldattılar, maslahatlarını heder ettiler ve onları düşmanlarına teslim ettiler! Keşke onlar, Ümmete ihânet ettiklerini, onlara yalan söylediklerini ve onları aldattıkları itiraf edebilselerdi! Biz de onlar için, bu işte hayır var, derdik. Çünkü günahların itirafı bir erdemdir. Velâkin onlar hıyâneti emânet haline, yalanı ve saptırmayı da doğruluk ve "yurtseverlik" haline getirdiler. Oysa Rasulullah [Sallallahu 'Âleyhi ve Sellem] şöyle buyururken ne kadar da doğru söylemiştir:

"İnsanlara öyle aldatıcı yıllar gelecek ki o zaman yalancılar doğrulanacak, doğru sözlüler de yalanlanacaklardır. O zaman hâinlere güvenilecek, güvenilir olanlar da ihânetle suçlanacaklardır. İşte o zaman Ruveybida konuşacaktır." Dediler ki: *"Ruveybida da nedir?"* Buyurdu ki: *"Kamunun işleri hakkında (söz sahibi olan) aşâğılık adamdır!"* [İbnu Mâce rivâyet etti]

İşte bu yöneticiler, işledikleri zulümler pahasına "ekinleri ve nesilleri helâk etmeye" koşanlardır: Allah'ın Şeriat'ını onlar kaldırmışlar, onunla yönetmez olmuşlardır! Cihâdî onlar kaldırmışlar, Allah'ın düşmanlarını dost edip orduları o düşmanlar ile savaşmaktan men etmişlerdir! Ülkeleri Kâfirler için yol-geçen hanı haline getirmişler, onların elçileri, -sanki yüce veya kutsal temsilcilermiş gibi- güvenlik ve siyâset açısından kendi keyiflerince eğlenip dolaşır olmuşlardır. Yine bu yöneticiler, tutuklamak ve katletmek üzere Hakkı konuşan ve hayra dâvet eden herkesin peşine düşmüşlerdir. İngiltere ve Yahudi varlığı ile ittifak kuran Amerika liderliğindeki Sömürgeci Kâfirleri... başımıza, namusumuza ve servetimize musallat etmişlerdir!

İşte tüm bu olanları işitiyorsunuz, şahid oluyorsunuz ama yerinizden kımıldamıyorsunuz, Ey Müslümanlar! Sanki bu işler, sizin ülkenizde olmuyormuş, yöneticileriniz kendi zirve toplantılarında bunları konuşmuyorlarmış gibi davranıyorsunuz. Oysa herkes biliyor ki onlar, dünyanın karşısına çıkıp sizin adınıza konuşuyorlar, sizin meseleleriniz adına toplanıyorlar! Ne var ki onlar, duyurdukları "kararları" ile Ümmeti ve Ümmetin meselelerini mahvedip atıyorlar, en küçüğünden en büyüğüne kadar Ümmetin hiçbir derdine derman olmuyorlar! Dolayısıyla onları değiştirmek ve İslam'a izzetini, "İnsanlar için çıkarılmış en hayırlı Ümmet" vasfıyla da Ümmete üstünlüğünü geri getirecek, Rabbine, Dînine ve Ümmetine karşı ihlaslı bir yöneticiyi ortaya çıkarmak için harekete geçmemeniz haramdır!

Ey Müslümanlar! İşte **Hizb-ut Tahrir**, sizi imdâda ve seferberliğe çağırmaktadır! Nitekim yöneticilerinin zulmünden dolayı Ümmete isâbet eden fecî durum giderek kötüleşmektedir. Doğrusu bu vakıa, sadece işlediklerinden ötürü zâlimlere isâbet etmekle kalmaz, aynı şekilde zulme sessiz kalanlara da isâbet eder. Siz bunu görüyor, şahid oluyorsunuz. Nitekim Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

İçinizden hâssaten zulmedenlere isâbet etmekle kalmayan bir fitneden sakının! [el-Enfâl 25]

Allah'a, Allah'a yemin olsun ki Ey Müslümanlar! Ümmetinizi, "İnsanlar için çıkarılmış en hayırlı Ümmet" konumuna geri getirmelisiniz. **Allah'a, Allah'a yemin olsun ki Ey Müslümanlar!** Meselelerinizi, çözümünü düşmanlarınıza bırakmadan kendiniz üstlenmelisiniz. **Allah'a, Allah'a yemin olsun ki Ey Müslümanlar!** Boyunlarınıza binmiş bu zâlim ajanlardan kurtulmalı, başınıza hak ve fazîlet üzere bey'at vereceğiniz adâletli ve dosdoğru bir Halîfe geçirmelisiniz ki aranızda Allah'ın Kitâbı ve Rasulü [Sallallahu 'Âleyhi ve Sellem]'in Sünneti ile yönetsin de onunla korunasınız ve onun arkasında savaşasınız, tâ ki Allah düşmanlarının kökünü kurutasınız!

Eğer yüz çevirirseniz, (bilin ki Allah) sizi, sizden başka bir toplum ile değiştirir, sonra onlar sizin gibi de olmazlar! [Muhammed 38]

Hizb-ut Tahrir

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org

H. 29 Safer-ul Hayr 1427

M. 29 Mart 2006